

Наченки отъ заправянето на новия, днешния Сливенъ.

Отъ заглавието се вижда, че отъ тукъ нататкъ ще става дума за развоя на града Сливенъ съ послѣдици такива, каквито освобождението завари, па и каквито се виждатъ днесъ. Началото на тоя развой ни отнися въ първитъ години на робството и ни дава що-годѣ данни за разширяването на града около огнището на стария и срѣдновековенъ Сливенъ, който, край прилежащитъ тукъ кули и укрѣпления, се е заключавалъ въ днешния кварталъ Ново Село, а съ идването на турцитъ и срутването на всички тукъ заварени отъ тѣхъ старини, се е прострѣлъ между върховетъ: Урумъ-Тарла, Хамамъ-Баиръ, Бармука и Гаговицъ. Дѣло на това начало сж днешнитъ квартали: Централниятъ Сливенъ, Клуцохорътъ и Кумлукътъ. Още отъ тукъ се види, че двѣ трети отъ днешния Сливенъ сж заправени върху незаселено мѣсто, около двата брѣга на рѣката Асѣнювица или Куруча.

Стариятъ и срѣдновековенъ Сливенъ, свидѣтель на подвизи едва ли не такива на всички европейски народи: траки,

смѣхъ и унижение. Самъ Палеологъ е ходилъ два пѣти на западъ да моли за помощъ. (Въ 1366 г. бѣ плѣненъ отъ Шишманъ, а въ 1369 г. задържанъ въ Венеция за дългове, види се за сумитъ, които не бѣ доплатилъ на Амадей Савойски, по отстъпването на Месемврия въ началото на 1367 г.). Измислена е отъ Сигизмундъ версията, че Баязидъ съ помощта на визант. императоръ щѣлъ да прѣвземе Унгария и прѣнесе величието си въ Римъ. (Ср. писмото му до фр. кралъ въ 1396 г., Froissart, the Chronicles of England, France and Spain, p. 537). По сжщата просия, прѣзъ врѣмето на Мурада, бѣще трѣгналъ и Леонъ „арменския кралъ“. Появява се въ Франция, а кралътъ тамъ го съжелява и му дава 6,000 лева, отпуска му кжща за живѣние и го снабдява съ сждлини. ib 325—327, 363. Привеждамъ тая забѣлжка за да се илюстрира още веднѣжъ окаяното положение на източнитъ християни, при идването на турцитъ, а главно на тѣхнитъ короновани глави.

Участието на българитъ въ обсадата на Ц-дъ ще е като турски войници и работници на ангария. Първиятъ тукъ турски адмиралъ Балтооглу е билъ български ренегатъ. Интересенъ е произходътъ на името на една отъ Ц-скитъ врати, днесъ Егри Капу, която се наричала още и Българска врата. Ср. Ham.—Hellert. II. 387—396. турското име за Ц-дъ, Стамболъ, не е отъ „Истанполисъ“, а отъ Константинополь, както Скендеръ отъ Александъръ и т. н.